

[Aksel Larsen.]

forsvarsministers bevillingsansøgning var ikke optaget i finansudvalgets aktstykker, og det aktstykke, som derpå blev forelagt i selve finansudvalgets møde, var ikke blot stemplet „fortroligt“, men også „strengt hemmeligt“, hvorhos det blev indskærpet finansudvalgsmedlemmerne, at de endog ikke over for deres partigrupper måtte røbe noget om sagen.

Som enhver — også de ærede medlemmer af tinget, der er jurister — burde vide, står der udtrykkeligt i grundlovens § 46, stk. 2:

„Ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketinget vedtagne finanslov eller i en af folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.“

Dette kan hverken fortolkes eller bortfortolkes. Det praktiseres ganske vist på den måde, at ministrene søger om tilslutning til at afholde udgifter hos folketingets finansudvalg, men denne normale praksis betyder i hvert fald, at partigrupperne bliver underrettet, at altså finansudvalgets medlemmer kan tage stilling på deres vegne, som har valgt dem ind i udvalget. Hertil kommer så, at når sagerne ikke hemmeligholdes, har ethvert folketingsmedlem mulighed for at kræve en konkret bevillingssag behandlet i folketinget fremfor at se den afgjort i finansudvalget. Når man nu forsøger at forbyde finansudvalgsmedlemmerne at referere selv store bevillingssager til deres grupper, handler man imidlertid i så direkte strid med grundloven som muligt.

Det gjorde man, da forsvarsministeren i juni måned ønskede en bevilling på 60 mill. kr. til bygning af de nævnte depoter og pålagde finansudvalgets medlemmer ikke at omtale den sag, end ikke for deres gruppeformænd, endsige for grupperne, og slet ikke for tinget eller offentligheden. Jeg havde troet, at når denne lovstridige handlemåde blev påtalt, ville ministeren indse og erkende, at han havde trådt ved siden af, så det konsternerer mig unægteligt, at han frejdigt som svar på et spørgsmål har erklæret, at han agter at fortsætte sin lovstridige praksis. Jeg håber, at jeg kan gå ud fra, at han alligevel vil betænke sig, og jeg håber, at finansudvalget i hvert fald vil nægte at imødekomme ministerielle

ønsker om en sådan hemmeligholdelse. Jeg bør måske tilføje, at så længe vort parti er repræsenteret i finansudvalget, kan man spare sig forsøg på sådanne lovbrud.

Man bygger i hvert fald nu de omtalte tyske depoter; og at dette finder godkendelse hos venstre og de konservative, er forståeligt. Nu er man gået et stort skridt videre. Man vil gøre Vesttyskland til Atlantpagtens centrale magt og ved aftale om fælleskommando knytte danske forsvarsstyrker og dermed dansk politik intimt til det tyske militærvæsen. Forhandlinger om fælleskommandoen har længe været i gang, og såvel ifølge regeringsaftalen som ifølge statsministerens redegørelse føres de fra dansk side med det formål at nå et resultat.

Hvilket resultat? Ja, herom synes der at herske uklarhed. Den socialdemokratiske folketingsgruppe har ifølge oplysning fra såvel det ærede medlem hr. Per Hækkerup som statsministeren besluttet, at resultatet skal blive positivt, den ønsker fælleskommandoen oprettet. De radikale ministre, nuværende som forhenværende, erklærer derimod, at det radikale parti står frit og først vil tage stilling, når det ser, hvilket resultat forhandlingerne fører til. Berlingske Tidende mener, at den radikale modstand er ophørt. I torsdags, altså for en uge siden, bragte bladet et detaljeret referat af drøftelserne i det udenrigspolitiske nævnsmøde, der havde fundet sted onsdag eftermiddag, og udlagde drøftelserne derhen, at ifølge statsministeren havde hele regeringen, altså også de radikale ministre, bundet sig til beslutningen fra den socialdemokratiske gruppe. Nu er det ifølge lov forbudt og strafbart at røbe over for udenforstående, hvad der siges i det udenrigspolitiske nævnsmøder, og jeg går ud fra, at rette vedkommende — formodentlig nævnets formand, folketingets høje formand — vil foretage det fornødne over for Berlingske Tidendes kilde. Jeg vil naturligvis ikke gå så vidt som det ærede medlem hr. Helge Larsen: direkte at sige, hvem jeg kunne mistænke med føje for at være kilden til Berlingske Tidendes dels rigtige og dels fordrejede oplysninger. Jeg går også ud fra, at vi her i tinget får nogenlunde klar besked om det radikale partis stilling — ja, vi har jo alle-